

Juli-september 2016

Het blijft een gekkenhuis bij poezensnuitjes. Kwamen we in juli al niet toe aan het schrijven van katten avonturen, ook voor augustus moeten we zoeken naar tijd.

Dankzij Ise en Wendy hebben wij maar liefst 1730 Euro van de vierdaagse sponsorloop toegezegd gekregen. We hebben het nog niet ontvangen maar het wordt binnenkort verwacht.

Hadden we in juni al heel veel kittens binnengekregen, in juli en augustus ging alles gewoon door. Op het hoogtepunt hadden we 86 snuitjes in opvang. Gelukkig vonden er ook veel een Forever home.

De Bushbabies hebben even geduld moeten hebben maar hebben uiteindelijk allemaal een mandje gevonden

Onze kleine Ise kwam meer dood dan levend binnen, maar is met veel zorg uitgegroeid tot een sterke meid. Het blijkt dat ze haar bovenbeen verbrijzeld had en dat alle botjes op een verkeerde manier aan elkaar zijn gegroeid. Maar Ise doet er alles mee, rennen vliegen springen. Dus ze heeft er verder geen last van of pijn aan. Dus een operatie heeft op dit moment geen toegevoegde waarde. Ook haar bekken was gebroken, maar die was mooi aan het genezen.

Wij blijven de 12-jarige Ise altijd dankbaar dat zij kleine Ise gered heeft (Y)

Binnenkort gaat Ise samen met haar vriendje Teddy verhuizen naar hun nieuwe gouden mand.

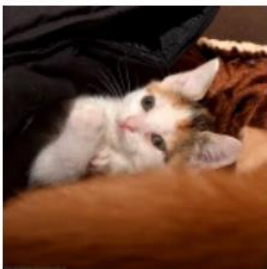
Deze maanden hebben we onze dierenarts bijzonder vaak mogen bezoeken. Soms wel met 24 katten. Wat zijn we blij dat we nu een dierenambulance hebben. Naast de vele chips en vaccinaties hebben we ook veel zieke kittens gehad en dozen vol medicijnen en speciaal voer verbruikt. Ook vele slapeloze nachten van de zorgen kwamen daarbij kijken.

De dierenartsrekeningen van juli en augustus liepen (ondanks onze gereduceerde tarieven) samen over de 7.500. Maar daar hebben we wel een heleboel kittens mee van een vroege dood kunnen redden. Met de ziektes die ze bij zich droegen (veel Giardia en virussen) hadden ze het in het wild niet gered.

Toby, Mellow, streepje en Shandy zijn inmiddels ook verhuisd naar een eigen huisje

Net als Loek en Nessa, meer dood dan levend gevonden in een dakgoot, slechts een dag oud, zijn met heel veel zorg en liefde (en die slapeloze nachten!) toch uitgegroeid tot gezonde kittens die nu een mooi leven tegemoet gaan in hun nieuwe huisje.

Wieke, Woes, Winnie, Wout en Wolly hebben, na een aantal weken de boel op stelten te hebben gezet bij het gastgezin, allemaal een eigen plekje gevonden.

Zara en Zazou waren ooit gevangen in een kolonie waar katten aids heerste. Zij waren weliswaar negatief getest, maar pas na de herhalingstest 3 maanden later konden we met zekerheid zeggen dat ze niet besmet waren geraakt. Eindelijk mochten zij ook op zoek naar hun mandje, en dat hebben ze inmiddels gevonden!

Mere Soni en Bear, allemaal kittens van ons castratieproject in juni, mochten met zijn drietjes samen verhuizen naar hun nieuwe mandje.

De vijf snuitjes Piet, Dot, Sproet, Jan en Willem kwamen binnen bij 1 van onze gastgezinnen. Vijf bange snuitjes die nog veel moesten leren. Piet, Dot en Sproet hebben inmiddels een huisje gevonden. Jan en Willem wachten nog op een huisje

Er zijn nog veel meer snuitjes die hun forever home hebben gevonden. Eigenlijk te veel om op te noemen!

Op 23 juli stonden acht mensen met een hart voor poezensnuitjes bij de COOP in Velp om voer voor ons in te zamelen. En wat een geweldige opbrengst 😊

Winkelwagens vol met voer, kattenbakvulling, en ook wasmiddel om alle mandjes en dekentjes mee te wassen 😊

Dank jullie wel!!! (Y)

Maar er kwamen ook weer nieuwe kittens binnen! Vanuit het eerdere castratie project kwamen nog meer kittens binnen: Peppi, Kokkie, Ivo en Kareltje konden bij het laatste gast gezin dat nog plek had terecht. Zij hebben inmiddels ook hun mandje gevonden.

Dhon, Turbo, Scarlet en Harvey kwamen daar ook vandaan, alle gastgezinnen zaten bomvol, uiteindelijk heeft de penningmeester een plekje gemaakt. Zij zijn in september naar hun nieuwe huisje verhuisd.

Maar er was ook veel verdriet deze maand.

Kensi, binnengekomen met haar twee zonen Domino en Nugget. Kensi werd ziek. Na een aantal dierenarts bezoeken en medicijnkuren ging het maar niet voor uit. Ze had vocht in haar longen en wilde niet meer eten. Omdat ze wel aangaf te willen vechten hebben we nog geprobeerd om haar tijdelijk met een sonde te voeden en te voorzien van voldoende medicatie. Gelukkig is onze dierenarts Judith één van de weinige dierenartsen die operatief een sonde kan aanleggen. Ook is er een poliep uit haar oor verwijderd. Steeds als het iets beter leek te gaan kwam er weer een terugval. Per saldo werd ze zwakker en zwakker. Na twee weken verloor ze haar sonde, maar ze at inmiddels wel weer wat zelf. Helaas te weinig om aan te sterken. Bij het volgende bezoek aan de dierenarts werd na een echo geconstateerd dat er vocht in haar buik zat. Een gerichte punctie liet toch zien dat Kensi FIP had. De enige keus die nog over bleef was haar uit haar lijden te verlossen. Na de enorme strijd die Kensi samen met haar pleegvrouwtje had gevoerd moest nu toch opgegeven worden.

26-aug 2016 - Rust zacht lieve Kensi.

Forest kwam al ernstig verzwakt bij ons binnen. Zijn pleegvrouwtje heeft nog wekenlang geprobeerd hem beter te laten worden. Maar ook bij Forest was er na elke opleving een inzinking. Uiteindelijk bleken zijn darmen helemaal niet goed te functioneren waardoor hij steeds verstopt bleef zitten. Hier was niets aan te verbeteren, het zou alleen maar lijden worden. Loslaten was de enige optie.

Dit gevecht was niet te winnen, dag lief klein dapper manneke.

Deze verliezen en later in september nog meer hakken er goed in bij ons en onze gastgezinnen. We weten allemaal dat het verzorgen van kittens echt niet alleen maar leuk is, zeker niet de kittens die wij binnenkrijgen want die beginnen meestal al met een achterstand. We gaan er ook allemaal met hart en ziel voor, indien nodig dag en nacht. Zeven dagen per week. De energie hiervoor is alleen maar te putten uit de liefde voor en de betrokkenheid bij al deze snuitjes. Die komt uit ons hart en onze ziel. Daar doet het dus ook verschrikkelijk zeer als we een snuitje verliezen. Ook al weten we dat dit een risico bij alle snuitjes is, voelen we wel de pijn en de strijd tot in onze ziel.

Naast alle energie voor de zorg, lopen we ook de benen uit ons lijf voor alle snuitjes die die zorg nog niet hebben en wel nodig hebben. We zijn regelmatig uren onderweg om te vangen, te zoeken, naar de dierenarts te gaan en ook nog financiering voor dat alles rond te krijgen. Tijd om bij te tanken of verliezen te verwerken hebben we niet of nauwelijks. Daarom wordt de telefoon vaak niet direct opgenomen of kan het wel eens even duren voor we een mailtje of een PB beantwoorden. Katten in nood gaan altijd voor en we hebben maar een beperkt aantal handen.

De energie putten we grotendeels uit alle dingen die wel goed gaan en alle mensen die met ons meeleven. Soms is de energie gewoon even op, en kunnen we net aan draaiende blijven met alle katten die er al zijn en alle problemen die daarbij kunnen komen. We kunnen dan even geen nieuwe meldingen aannemen door gebrek aan ruimte, aan tijd en aan energie. Als wij omvallen valt er heel veel kattenhulp in deze regio weg, dus moeten we soms even voor onszelf zorgen.

Met onze Eddie gaat het heel goed! Ondanks zijn waterhoofd en hazenlip ontwikkelt hij zich bijzonder goed. Mede dankzij de medicijnen op advies van de Amerikaanse stichting lijkt de zwelling in zijn hersenen niet toe te nemen en is aan bijna niets te merken dat hij niet gezond is. Hij vermaakt zich uitstekend en is inmiddels in de leer bij Kirby om mede pleegpapa van de overige kittens te worden, en hij maakt snelle vorderingen.

Inmiddels is hij gecastreerd en gelukkig is die operatie probleemloos verlopen. Omdat we met Eddie niet goed weten wat de toekomst brengt en er mogelijk nog dure medische kosten voor hem zijn in de toekomst blijft Eddie wonen bij het gastgezin en is hij op afstand geadopteerd door 3 adoptie ooms en tantes. Dat is wat meer dan normaal, maar op die manier willen we vast een spaarpotje opbouwen, mocht die dure operatie of andere ingrepen toch nodig zijn in de toekomst

Ook de familie Rood kwam van een bedrijfsterrein binnen met een klein taallesje:

Rood in het:

Maleis: merah

Grieks: kókkinos

Frans: rouge
Italiaans: rossa
Koerdisch: sor
Afrikaans: rooi

Alleen Mamma Mereh en zoon Rooi zoeken nog samen een huisje

Dit is een unieke foto! Pippi die slaapt! Uniek omdat Pippi in haar eentje een huis op stelten kan zetten. Dit kleine meisje, dat heel ziek is geweest en veel oogproblemen heeft gehad is een grote meid geworden. Ze is de koningin in huis en weet alle harten te stelen. Helaas aan één oog blind gebleven maar het is zo genezen dat het in ieder geval voorlopig niet hoeft te worden verwijderd. Ook Pippi heeft haar gouden mand gevonden en gaat binnenkort verhuizen

De familie Aristocat: Toulouse, Frou Frou, Marie, Edgar, George en Jazz.

Drie kleine kittens, twee snuitjes van 9 maanden en de mama van de drie kleintjes. Buiten geboren en gelukkig door burens gevoerd. Zij hebben ook ons benaderd en zo zijn ze allen bij ons gastgezin terecht gekomen. Frou Frou heeft zich ontpopt als een ware Houdini, ze wist zowel bij het gast gezin als in haar nieuwe huisje al te ontsnappen. Gelukkig is ze beide keren teruggekomen en heeft ze straks in haar nieuwe huisje de mogelijkheid om buiten te spelen in een veilige buurt.

Alleen Toulouse zoekt nog een gouden mandje.

We krijgen regelmatig updates van eerder geplaatste snuitjes zoals Keisha, Moos en Bikkel. Daar krijgen wij weer zoveel energie van. Om terug te zien dat we de katten inderdaad naar een goede plek hebben gebracht! Heerlijk gewoon.

Ook Smurk en Wiebel, pas geplaatst, maar een huisje waar ze heel lang op hebben moeten wachten, zien er happy uit in hun nieuwe huis.

Er is te veel gebeurd in juli en augustus om hier allemaal te vertellen maar we hebben jullie toch op grote lijnen mee willen nemen.

We hebben het inderdaad enorm druk gehad en nog steeds, maar we kunnen dit allemaal alleen maar doen dankzij jullie steun en vertrouwen.

Hartelijk dank aan al onze volgers en donateurs!

September 2016

We kregen een hulpvraag van een andere stichting, of wij vier kittens op kunnen vangen. Omdat samenwerking bij ons hoog in het vaandel staat, hebben wij deze kleintjes natuurlijk in opvang genomen.

Ze zijn uitgegroeid tot mooie gezonde kittens, en Eowyn en Arwen hebben inmiddels samen een gouden mand gevonden, en Nenyä en Tauriel zijn inmiddels ook samen verhuisd.

Van dezelfde stichting kwamen er diezelfde week nog drie kittens.

Kleine hummeltjes die extra zorg nodig hadden, maar inmiddels ook allemaal verhuisd zijn naar hun nieuwe gouden mandjes.

We kregen een hulpvraag van de Hof van Wezel. Of wij wilden helpen met het neutraliseren van katten daar. Deze vier mooierds hebben we allemaal laten helpen.

Twee konden meteen terug, maar Rudolf en Adje waren een beetje snotterig en hebben we in opvang gehouden zodat we ze een antibioticakuur konden geven.

Deze kleine meid hebben we ook gevangen, zij bleek de mama van de vier kittens te zijn die we ook gevangen hebben

Shiva en Weasel, en Sabi

En de hele kleine Sita.

Hun papa hebben we ook nog gevangen. Sita was bij binnenkomst al erg ziek, ook was ze gewond. We hebben haar medicatie gegeven aan het infuus gehad, en waren vaste klant met haar bij de dierenarts. Haar longetjes zagen eruit als een groot wolkendek, en ze ademde heel erg snel. Na twee weken hebben we haar moeten laten gaan, ons kleine meisje was op 🙄

Kort daarna werd ook Shiva ziek.
Haar hebben we ook moeten laten gaan 🙄

Vlak daarna kwam onze dierenarts erachter wat voor ziekte zij hoogstwaarschijnlijk hadden: Cryptococcosis. Wij noemen het de duivenziekte, omdat ze dit hebben gekregen door het inademen van duivenpoep. Op de plek waar zij geboren zijn en de eerste 10 weken van hun leven hebben doorgebracht zitten heel duiven.

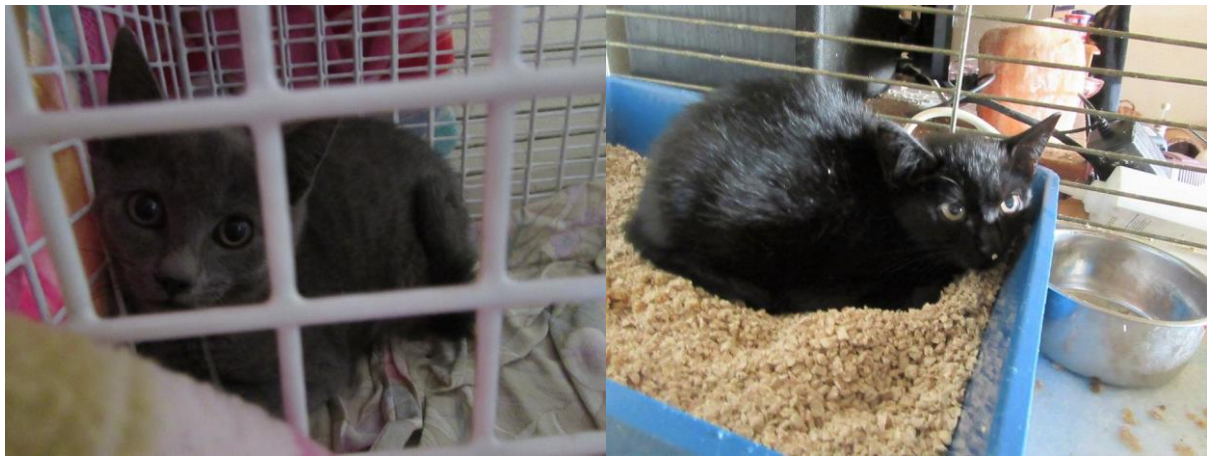
Onze dierenarts vond de behandelmethode, deze duurt maandenlang, en is een zeer duur medicijn. Adje had dezelfde klachten en ook Sabi en Weasel hebben wij ondanks dat ze geen klachten hebben meteen laten onderzoeken. En allemaal bleken ze zeer slechte longetjes te hebben, een groot wolkendek.

Wij besloten dat ze een kans moeten krijgen. Ze zijn samen in quarantaine gezet, en krijgen nu het dure medicijn. We hopen dat het gaat aanslaan en ze straks weer schone longetjes zullen hebben.

Onze langzitter Amy heeft eindelijk haar eigen gouden mand gekregen. Ze is daar hartstikke happy, en haar nieuwe baasje en vrouwtje zijn ook dolgelukkig met haar.

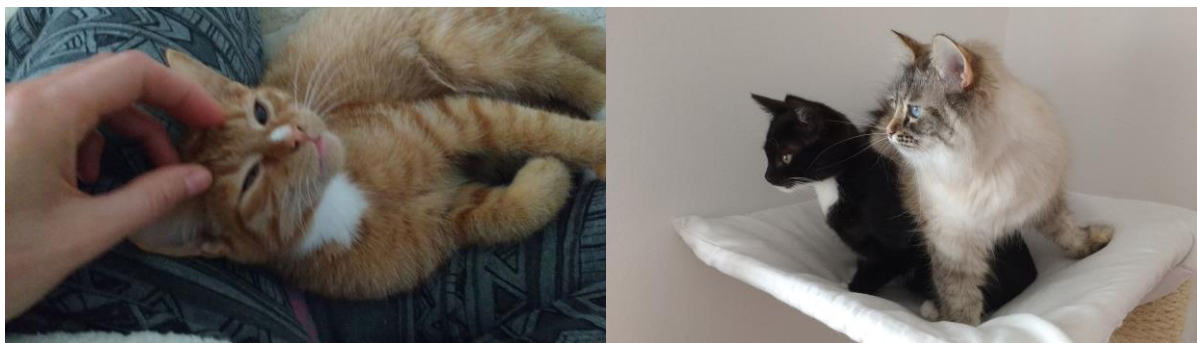

Vier schuwe kittens van 12 weken en hun mama liepen op een vakantiepark. Het park zelf deed er niets aan, dus is onze hulp ingeroepen. De vier kittens hadden we al snel gevangen, mama liet zich niet zomaar vangen, maar het is de melders zelf met behulp van de vangkooi de volgende ochtend toch gelukt.

Mama is door ons gesteriliseerd. Doodongelukkig was ze in de bench, ze wilde ook niets meer eten, haar hebben we de vrijheid weer teruggegeven. De vier kittens zijn bij ons gebleven, en we zijn met socialisatie begonnen.

En binnen drie weken waren ze veranderd in heerlijke knuffelkittens. Brammetje en Gizmo genieten volop van een leven binnenshuis. Zij mogen binnenkort verhuizen naar de gouden mand van hun melders 😊

En ook Leo en Tony genieten dagelijks van de knuffels en hun pleegmama Amy. Ook deze jongens hebben hun toekomstige gouden mand al gevonden.

Op onze facebook hebben wij hun socialisatieproces bijna dagelijks bijgehouden, zodat iedereen kan zien hoe wij het doen, en hoe de kittens veranderen. Zij zijn een mooi voorbeeld dat kittens vanaf een week of 12 nog prima te socialiseren zijn. Helaas zijn er nog steeds instanties die beweren dat schuwe kittens vanaf acht weken niet meer te socialiseren zijn.

Wij zijn het hier totaal NIET mee eens, met veel geduld en liefde kan je enorm veel bereiken, en ook deze kittens verdienen een kans op een heerlijk leven bij mensen in huis!!

Daisy en haar twee kittens Jack en Jill. Daisy is een tijd terug aan komen lopen bij oudere mensen, en mocht gebruik maken van hun schuur en kreeg dagelijks lekkere hapjes. Deze mensen zijn op zoek gegaan naar een eigenaar maar hebben die nooit kunnen vinden. Op een dag had Daisy ineens twee kittens, en aangezien de oude mevrouw slecht ter been is en het voor haar steeds moeilijker werd om Daisy te verzorgen, en er nu ook nog kittens waren, hebben haar kinderen onze hulp gevraagd.

Natuurlijk was dit drietal welkom, de kinderen hebben ze zelf naar ons gastgezin gebracht. Jack en Jill zijn inmiddels alweer zes weken oud, en ze doen het geweldig, evenals Daisy die volop geniet van de warme mandjes en al het speeltjes.

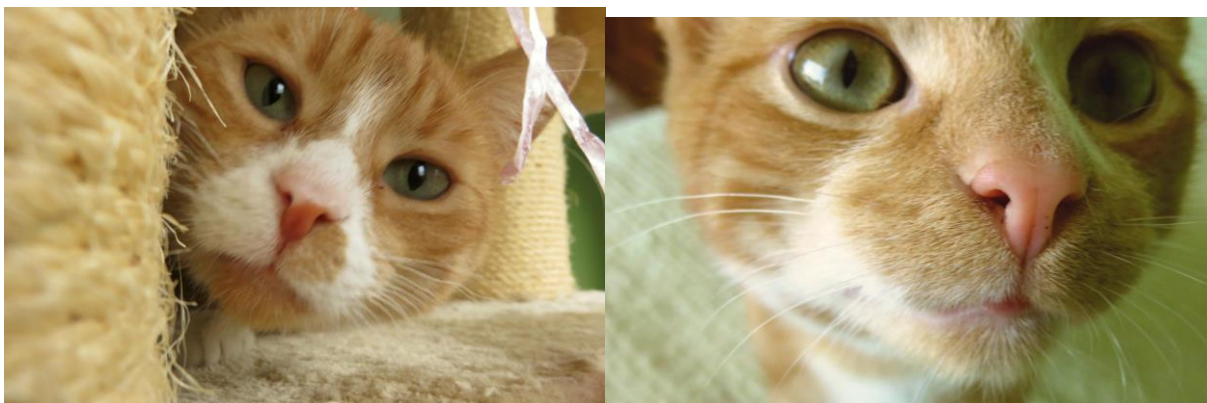

Sergio was een zwerver die altijd bij hetzelfde adres zijn natje en droogje kwam halen. Op een dag kwam de mevrouw die hem eten gaf erachter dat hij een wondje onder zijn poot had. Ze wist niet goed wat ze moest doen en heeft onze hulp gevraagd. Wij zijn met hem naar de dierenarts gegaan, waar bleek dat hij alle voetzooltjes kapot had. Zijn diagnose was een auto-immuunziekte.

De fiv/felv test was negatief gelukkig, dus we zijn een behandeling met prednison gestart. Zijn voetzooltjes werden al snel beter, en ook Sergio zelf veranderde in een heerlijke knuffelkater. Het liefste ligt hij de hele dag op schoot.

Hij is inmiddels alweer een paar keer op controle geweest, en het gaat goed met hem. Hij zit nu op een hele lage dosis prednison waar hij het prima op doet. Zijn voetzooltjes zullen altijd gevoelig blijven, daarom mag Sergio nooit meer los buiten lopen. Maar voor hem geen enkel probleem, binnen bij mensensnuiten die hem knuffelen en waarbij op schoot mag leven vindt hij vele malen fijner.

Sergio staat alweer een tijd in onze rubriek poezensnuit zoekt thuis, maar helaas is er tot nu niemand geweest die hem graag zou willen adopteren. Verdrietig voor Sergio.

Dit geldt ook voor Merah en haar zoon Rooi. Twee ontzettend leuke snuitjes die ook zo graag een eigen mand willen hebben. Helaas wachten zij ook al heel lang.

Enorm blij zijn wij met de 600 kilo brokken van Prins. Dankzij onze fans op facebook hebben wij deze gewonnen. We hebben al onze gastgezinnen zakken gegeven voor hun eigen snuitjes, en de rest is voor onze opvangers. Nogmaals hartelijk bedankt iedereen die voor ons gestemd is en natuurlijk Prins (Y)